

Трофименко І.В.
старший викладач ФСП, НТУУ «КПІ»
Харік М.І.
студентка ФСП, НТУУ «КПІ»

ТУРИЗМ ЯК ПЕРСПЕКТИВНИЙ «ВЕКТОР» СПІВПРАЦІ МІЖ УКРАЇНОЮ ТА В'ЄТНАМОМ

В статті розглядається один з можливих шляхів виходу України з економічної кризи, пропонується залучення інвестицій для розвитку туристичної галузі України та В'єтнаму, в світлі останніх урядових зустрічей на вищому рівні. Досліджується один з можливих шляхів виходу України з економічної кризи, за допомогою інвестицій для розвитку туристичної сфери України і В'єтнаму, в світлі останніх урядових зустрічей на вищому рівні. Розвиток туристичної діяльності для України є одним з можливих варіантів наповнення державної казни і стабілізації гривні. У належній кількості і якості інфраструктури, важелі управління і контролю, туризм може принести постійний фінансовий прибуток в державний бюджет. У статті запропоновано вивчення можливості інвестування в туристичну галузь, зокрема в розвиток інфраструктури туризму в Україні, запропоновано варіанти вирішення поставлених завдань, як, наприклад, внесення інвесторів, обміну технічною інформацією, реалізацію інвестиційних проектів, розвиток малих і середніх підприємств, які працюють у сфері туризму.

Ключові слова: державний бюджет, туризм, службова подорож, організований туризм, приватна подорож, інвестори, інвестиції.

Вступ. В умовах поглиблення всесвітньої кризи перед Україною стає питання засобів та механізмів її подолання. На нашу думку одним з напрямків наповнення державної казни та стабілізації гривні є розвиток туристичної сфери в Україні. При належній кількості та якості інфраструктури, важелів управління і контролю, туризм може принести постійний фінансовий прибуток до державного бюджету. Не так давно багато українських і міжнародних експертів сперечалися з приводу того, з ким Україні буде вигідніше співробітничати: з Європою або з Азією? Вважається, що Україна двох інтеграцій не витримає. Спори ведуться і до цих пір. Під «азіатським вектором» співпраці мають на увазі євразійську частину РФ, Казахстан і частково Китай. В'єтнам в цих «векторах» навіть не згадувався. «У найближчі 20 років В'єтнам увійде до топ-20 найбільших економік світу» [3], – це думка експертів міжнародних аудиторських компаній, у тому числі і Pricewaterhousecoopers, чиї прогнози вважаються найбільш точними. «В'єтнам незабаром може стати країною з самою швидкорослою економікою» [3], – вважає пані Хо Дак Мінь Нгуєт, Надзвичайний і Повноважний Посол Соціалістичної Республіки В'єтнам в Україні. Такі

прогнози є виправданими за рахунок залучення іноземних інвестицій, в тому числі і в туристичній сфері.

Постановка задачі. Метою наукової статті є пошук і розгляд можливих варіантів виходу України з економічної кризи, зокрема, за допомогою міжнародної співпраці з Соціалістичною Республікою В'єтнам. Завданнями дослідження є

– висвітлення дієвого шляху виходу України з економічної кризи, шляхом залучення інвестицій, зокрема в туристичну галузь України та у розвиток економічно-інвестиційної співпраці нашої країни з В'єтнамом в туристичній сфері; розглядається класифікація поняття туризму, а також виокремленні види туризму, які розвинуті в Україні та у В'єтнамі;

– аналіз чинної нормативно-законодавчої бази України, за допомогою якої регулюється співпраця між Україною та В'єтнамом;

– розробка рекомендації, щодо подальшого розвитку та варіанти розвитку міжнародної співпраці двох країн в туристичній галузі.

Результати дослідження. На сьогоднішній день існує багато підходів щодо класифікації туризму. Це пояснюється неоднозначністю поняття туризм. Згідно до Закону України «Про туризм», туризм класифікується за організаційними формами та видами (стаття 4). Закон України Про внесення змін до Закону України «Про туризм» не дає чіткої класифікації видів туризму. Разом з тим, в пізніших постановах Верховної Ради України уже зустрічається поділ основних видів туризму за часом їх поширення на тій чи іншій території на традиційні (старі) та нетрадиційні (нові) види. До традиційних видів туризму України відносять рекреаційний, реабілітаційний, спортивний, пішохідний, альпінізм, велотуризм, лижний, автомобільний, екскурсійний [2].

До нетрадиційних видів туризму, які знайшли поширення на сучасному етапові розвитку суспільства, більшість дослідників відносять сільський зелений, агротуризм, екотуризм, спелеотуризм, водний, кінний, екстремальний (пригодницький, рафтинг, дайвінг, сноубординг, фрірайд, вейкбордінг, польоти на повітряних кулях і дельтапланах, джайлоо-туризм), культурний, науковий, ностальгічний (етнічний), соціополітичний, космічний, промисловий.²

В залежності від мети туризм може бути: культурно-освітнім, лікувально-оздоровчим, релігійним та спортивним. Пізнавальний туризм проводиться з метою розширення знань та уявлень щодо тих чи інших об'єктів, пам'яток соціального та природного змісту. Діловий туризм (або конгресний) передбачає здійснення турів, в процесі яких вирішуються комерційні справи: подорожі на конференції, симпозіуми, виставки тощо. Під службовою подорожжю мається на увазі «поїздка працівника по розпорядженню працедавця на певний термін для виконання службового доручення поза місцем постійної роботи».

Спортивний туризм є: соціальним (за рівнем доступності й соціальної значимості), самодіяльним (в залежності від організаційних основ), активним

(за фізичним навантаженням), і, як правило, груповим (за складом учасників). Мотиви занять спортивним туризмом різноманітні і залежать від особистості, але найчастіше це: спортивне вдосконалення, оздоровлення, пізнання навколишнього середовища і самого себе, спілкування в малих групах.

Лікувально-оздоровча мета здійснюється в процесі рекреаційного, реабілітаційного та зеленого туризму. Реабілітаційний туризм має цільову функцію - лікування визначених захворювань засобами туризму. При цьому використовуються необхідні кліматичні умови різних місць перебування туристів, цілющі джерела, дозоване навантаження на прогулянках, тощо. За організаційною формою туризм поділяється на організований і неорганізований; за інтенсивністю туристичного потоку: сезонний і постійний; за кількістю учасників: індивідуальний, сімейний, груповий; за напрямком туристичного потоку: виїзний і в'їзний; за географічним принципом: внутрішній і міжнародний. До міжнародного туризму належать: в'їзний туризм-подорожі в межах України осіб, які постійно не проживають на її території, та виїзний туризм - подорожі громадян України та осіб, які постійно проживають на території України, до іншої країни.

Внутрішнім туризмом є подорожі в межах території України громадян України та осіб, які постійно проживають на її території. Як і у міжнародному туризмі, мета та категорія учасників можуть бути різноманітними [6].

Слід зазначити, що організований міжнародний туризм в Україні розвинений досить мляво, на відміну від приватного. Існують всесвітньо відомі механізми розвитку туристичної сфери в яких задіяні такі інструменти як пільгове оподаткування та залучення іноземних інвесторів для побудови готельних та туристичних комплексів. Єдиною умовою країни розміщення вищезгаданих є використання виключно продуктів харчування країни розміщення. В цьому напрямку Україні було б доцільно розвинути співпрацю з країнами в яких туристична галузь перебуває на стадії становлення. Однією з таких країн є В'єтнам. На даний момент Україна співпрацює з В'єтнамом в різних галузях таких як енергетика, машинобудування, верстатобудування. В'єтнам купує устаткування на Україні. Співпраця відбувається в сільському господарстві, суднобудуванні, банківській справі, у сфері військової техніки, освіті, в області нових технологій. Без сфери туризму співпраця обійтися не зможе абсолютно. Тому на ряду з розглядом статистики здійснення поїздок між двома країнами, а також на ряду з аналізом нинішньої ситуації і проблем співпраці в туристичній галузі, у статті пропонуються рекомендації до рішення можливих складнощів реалізації організованого та індивідуального туризму між країнами. Соціалістична Республіка В'єтнам встановила дипломатичні стосунки з Україною 23 січня 1992 року. З 2005-го року аж до 2009-го року в стосунках Україна-В'єтнам існував так званий «застій». У цей період не відбувалося обміну делегаціями на високому рівні. Хоча історія наших офіційних стосунків дуже довга і багата.

МЗС України вважає, що розвиток співпраці між двома країнами грає значущу роль для розвитку України в першу чергу. 24 березня 2011 року відбувся офіційний візит до В'єтнаму Президента України на запрошення Президента В'єтнаму Нгуєн Мінь Чиета став центром уваги ЗМІ. Важливо відзначити, що двома країнами було прийнято спільну заяву про розвиток співпраці і всебічного партнерства, про сприяння тому, щоб співпраця між В'єтнамом і Україною була розширена в багатьох важливих областях, таких як енергетика, нафта, механічне виробництво, оборона і безпека, підготовка кадрів. Ця поїздка є найважливішою «передумовою імпульсу» розвитку співпраці двох країн. Нещодавно, безпосередньо перед офіційним візитом Президента України до Ханоя, пані Хо Дак Мінь Нгуєт озвучила своє бачення результату цих переговорів: «Абсолютно очевидно, що «імпульс», а я не сумніваюся, так і буде, – не просто»дипломатична риторика». Насправді у В'єтнамі упевнені, що незабаром з'явиться сильний поштовх для розвитку наших двосторонніх стосунків в конкретних сферах – перш за все в економічній, гуманітарній, культурній. Не менше важливий – це буде імпульс для інвестиційної співпраці. Так от для розвитку таких інтенсивних стосунків неодмінно потрібна підтримка керівників країни» [3].

Під час візиту було обговорено те, що і належить озвучувати під час візитів такого рівня: «стосунки України і В'єтнаму потрібно поліпшити і активізувати. Для цього є резерви. І не лише тому, що товарообіг між країнами різко впав під час кризи. Ми вчимося в Україні. Ми дуже сподіваємося, що українські компанії інвестуватимуть у в'єтнамську економіку і розширюватимуть співпрацю на інші країни регіону. Є рішучість керівництва двох країн і дуже хороші перспективи для розвитку стосунків.» – вважає Президент В'єтнаму Нгуєн Мінь Чиет.

Співпраця з Україною є одним з пріоритетних напрямів зовнішньої політики В'єтнаму в європейському регіоні. Хоча В'єтнам і Україна встановили дипломатичні стосунки відносно недавно - 19 років тому, але насправді стосунки між двома країнами мають давню історію. Будучи крупною і потужною республікою колишнього СРСР, Україна завжди зберігала стосунки солідарності, дружби і співпраці в різних сферах з В'єтнамом. Під час боротьби за возз'єднання В'єтнаму Український народ віддав сили і енергію, а також надав велику матеріальну допомогу В'єтнаму. Після возз'єднання В'єтнаму, під час мирного відновлення, велика кількість українських фахівців приїхала допомагати В'єтнаму в різних сферах: військовою, економічною, науково-технічною і так далі. Вісім тисяч В'єтнамських фахівців здобули вищу освіту, закінчили аспірантуру і докторантуру в Україні.

На разі, сфера туризму для В'єтнаму – передова галузь діяльності держави, а також сфера, яка приносить великий прибуток до державного бюджету країни.

Державні туристичні адміністрації В'єтнаму і України приділяють багато уваги розвитку туристичної співпраці між Україною та

Соціалістичною Республікою В'єтнам, враховуючи реальні можливості оптимізації двосторонніх туристичних зв'язків.

Правовою основою двосторонніх стосунків є Угода між Кабінетом Міністрів України і Урядом Соціалістичної Республіки В'єтнам про співпрацю в області туризму від 6 квітня 2000 р. А також: Договір про принципи відносин і співробітництва між Україною та Соціалістичною Республікою В'єтнам (8.04.1996), Консульська Конвенція між Україною і Соціалістичною Республікою В'єтнам (8.06.1994), Протокол між Урядом України та Урядом Соціалістичної Республіки В'єтнам про торговельно-економічне співробітництво в 1994 році, Угода між Урядом України та Урядом Соціалістичної Республіки В'єтнам про умови взаємних безвізових поїздок громадян (21.10.1993), Угода між Урядом України та Урядом Соціалістичної Республіки В'єтнам про повітряне сполучення (21.10.1993), Протокол між Урядом України і Урядом Соціалістичної Республіки В'єтнам про поставки товарів і надання послуг у 1992 році, Угода між Урядом України і Урядом Соціалістичної Республіки В'єтнам про торговельно-судноплавство, Протокол про встановлення дипломатичних відносин між Україною і Соціалістичною Республікою В'єтнам (23.01.1992), Протокол між Державною митною службою України та Генеральним департаментом В'єтнамських митниць про взаємодію з питань обміну даними митної статистики двосторонньої торгівлі (Держмитслужба України, В'єтнам; Протокол, Міжнародний документ, Список від 22.03.2010р.), Розпорядження Кабінету Міністрів України Про підписання Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Соціалістичної Республіки В'єтнам про співробітництво та взаємну адміністративну допомогу в митних справах (від 27.12.2008 № 1614-р), Угода між Кабінетом Міністрів України та Урядом Соціалістичної Республіки В'єтнам про співробітництво та взаємну адміністративну допомогу в митних справах (В'єтнам, Кабінет Міністрів України; Угода, Принципи, Міжнародний документ від 22.03.2010р.), Постанова Кабінету Міністрів України Про затвердження Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Соціалістичної Республіки В'єтнам про співробітництво та взаємну адміністративну допомогу в митних справах (від 01.12.2010 № 1087).

В Україні туристична індустрія перебуває в стадії становлення в якості самостійного сектору економіки. В Україні туризм є однією з галузей, які:

– стійко й динамічно розвиваються в останні 5-6 років. Приріст в'їзного потоку забезпечується збільшенням приватних поїздок. Разом з тим, число службових поїздок залишається на одному рівні три роки підряд (за даними Адміністрації Держприкордонслужби України з 2007 по 2009 р.р.), а пізнавальний туризм, культурні й релігійні поїздки зменшуються в обсязі, починаючи з 2004 року);

– потенційно має високі прогнозовані темпи розвитку в майбутньому (12-15% у рік до 2012 року), з перспективою подвоєння турпотоків за 7-8 років;

– має мультиплікативний соціально-економічний ефект прискорення розвитку ряду суміжних галузей;

– впливає не тільки на економічний, соціальний, але й на духовний розвиток, культурне й патріотичне виховання населення.

Відповідно до Указу Президента України «Про заходи щодо розвитку туризму й курортів в Україні» від 21 лютого 2007 року №136/2007, 2008 рік оголошено Роком туризму й курортів в Україні.

За даними Адміністрації Держприкордонслужби України протягом 2007 року Україну відвідали 23,1 млн. в'їзних (іноземних) туристів, що на 22 % або майже на 4,2 млн. осіб більше, ніж у 2006 році. Збільшення обсягів в'їзного потоку за 2007 р. відбулося за рахунок зростання кількості поїздок з приватною метою та з організованого туризму (відповідно на 24 % та 20 %).

Станом на 2010 рік кількість громадян України, які виїжджали за кордон – понад 17 млн. осіб; кількість іноземних громадян, які відвідали Україну - понад 21 млн. осіб; кількість туристів, обслугованих суб'єктами туристичної діяльності України – приблизно 3 млн. (за даними Міністерства інфраструктури України). Із загальної кількості туристів: іноземні туристи складають 336 тисяч чоловік, туристів-громадян України, які виїжджали за кордон становить більше 1 млн.; внутрішні туристи - приблизно 650 тисяч чоловік (за даними Міністерства інфраструктури України). Обсяг виїзного туризму в 2010 році зріс на 12 % порівняно з попереднім роком, обсяг в'їзного туризму за 2010 рік зріс на 2% у порівнянні з 2009 роком. Кількість іноземних туристів збільшилася на 19%, а кількість туристів-громадян України, які виїжджали за кордон збільшилася на 42%.

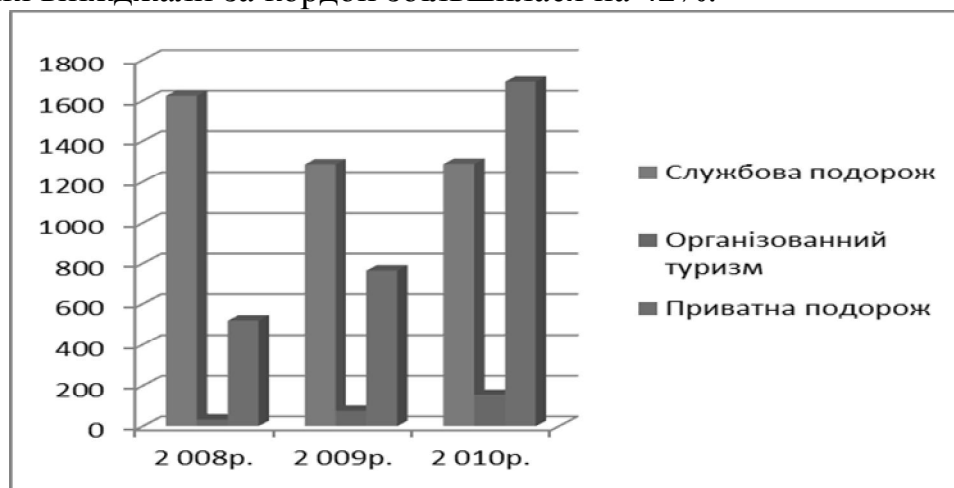

Рис 1. Мотивація туристичних подорожей громадян В'єтнаму в Україну в 2009-2010 рр.

Об'єми туристичного обміну, що існують на сьогоднішній день, між Україною і В'єтнамом не відповідають потенційним можливостям обох країн. В'їзд Туристичний обмін між Україною і В'єтнамом є не значним (менше 0,1% від загального об'єму туристичних потоків).

За даними Адміністрації державної прикордонної служби і за даними Державної служби статистики України³, в 2010 році Україну відвідало

3,1 тис. туристів з В'єтнаму, це в 1,5 разу більше, ніж в 2008 році. Спостерігалось зростання в'їзного туристичного потоку по всіх мотиваціях. За 6 місяців 2010 років Україну відвідало 1,2 тис. туристів з В'єтнаму, це на 23,4% менше, ніж за аналогічний період 2010 років.

Структура туристичного потоку нестабільна - співвідношення мотивацій постійно вагаються. Службові поїздки і приватні подорожі складають більше 90% турпотока з В'єтнаму. За даними державної статистичної звітності (форма N21- ТУР), в 2010 р. українськими туроператорами на території В'єтнаму були обслужені 53 громадяни В'єтнаму, що в 3,4 разу менше, ніж в 2009 р. [5].

Рис. 2. Мотивація туристичних подорожей громадян В'єтнаму в Україну в 2008 році

Рис. 3. Мотивація туристичних подорожей громадян В'єтнаму в Україну в 2009 році

Рис. 4. Мотивація туристичних подорожей громадян В'єтнаму в Україну в 2010 році

Виїзд в 2009-2010 рр., за даними Адміністрації державної прикордонної служби України, українських туристів, мандрівних до В'єтнаму, не зареєстровано; у 2008 році зареєстровано 6 українських туристів, які виїжджали з приватною подорожжю. За 6 місяців 2010 років українців, мандрівних до В'єтнаму, Державною прикордонною службою не зареєстровано. Розбіжності між цими двома джерелами можна пояснити тим, що подорожі до В'єтнаму здійснюються транзитом через інші країни, тому часто перший транзитний пункт фіксується органами пограничного контролю як країна виїзду.

Важливим напрямом співпраці між двома країнами в області туризму є встановлення постійного обміну інформацією відносно туристичних можливостей України і В'єтнаму, участь зацікавлених підприємств в туристичних і інвестиційних виставках, ярмарках, салонах і біржах, які проводяться як на території двох країн.

Подальшому розвитку туристичної співпраці сприятиме розробка спільних інвестиційних проектів і залучення в'єтнамських інвестицій в розвиток інфраструктури туризму України. На виконання домовленостей, досягнутих в ході 10-го засідання Міжурядової українсько-в'єтнамської комісії з питань торгівельно- економічного і науково-технічного співробітництва (18-19 липня 2009 р., м. Київ), Державною туристичною адміністрацією (лист від 30.07.2004 р. N2 1.4109-224) були передані Посольству Соціалістичної Республіки В'єтнам інвестиційні пропозиції відносно розвитку туристично-рекреаційної і курортної сфери України для передачі вказаної інформації в'єтнамській стороні.

Перспективними формами туристичної співпраці між Україною і В'єтнамом є розвиток видів туризму, які мають попит на туристичних ринках обох країн, організація індивідуальних і групових пізнавальних турів, діловий і конгресний туризм і тому подібне. Для в'єтнамських туристів може бути інтересним відпочинок і лікування (водолікування, бальнеологія) в санаторіях і інших оздоровчих установах Карпатського регіону, Трускавця, Миргорода, Моршина, Солотвіно і інших курортів України. На території

України функціонує понад 3000 санаторно-курортних установ із загальною кількістю місць – понад 140 тисяч. Лікування і відпочинок в них здійснюється на науковій у відповідності зі специфікою місцевих факторів (наявність мінеральних вод, лікувальної грязі, озокериту і тому подібне), висококваліфікованим медичним персоналом.

Висновок. Отже, в результаті дослідження проблеми, враховуючи сучасний стан туристичних зв'язків, з метою оптимізації співпраці по розвитку спільного туристичного простору, створенню конкурентоздатного туристичного продукту і його просуванню на міжнародному ринку, активізації туристичних обмінів між країнами, підвищення економічної ефективності туристичної співпраці можна стверджувати, що на українському та в'єтнамському туристичних ринках потребують розвитку наступні види туризму: пізнавальний туризм; спортивно-оздоровчий туризм; молодіжний туризм; діловий туризм (конгресний) – (для бізнесменів, які подорожують з ціллю встановлення ділових контактів; для наукових робітників та підприємців, які приймають участь у міжнародних науково-практичних та інформаційних заходах (семінари, конференції, симпозіуми, конгреси, туристичні та торгівельні виставки, ярмарки, біржі), які проводяться у двох країнах); реабілітаційний туризм (бальнеологія, водолікування і т.д.). Тому необхідно розробити відповідні туристичні маршрути і тури для різних категорій туристів і екскурсантів, та провести обмін туристичними пропозиціями.

Зокрема, останнім часом в усьому світі прискореними темпами розвивається конгресний туризм, оскільки він є найбільш прибутковим і має величезне значення для приймаючої країни з економічної точки зору. Україна не є виключенням.⁶

З метою встановлення прямого партнерства між туристичними підприємствами і організаціями доцільно розширювати практику участі на регулярній і взаємній основі в міжнародних рекламно-інформаційних, науково-практичних, інвестиційних туристичних заходах: семінарах, конференціях, форумах, ярмарках, біржах, салонах, які проводяться на території обох країн. Активізувати взаємну присутність на туристичному ринку партнера.

Необхідно налагодити обмін інформацією, у тому числі статистичною, відносно стану туристичної індустрії країн, враховуючи: організаційні основи функціонування галузі туризму, зокрема структуру і функції державних органів управління туристичною сферою; законодавчі і нормативно-правові документи, які регулюють туристичну діяльність; особливості туристичної політики (оподаткування, ліцензування туристичних підприємств, стимулювання в'їзного, внутрішнього, соціального, дитячого і молодіжного туризму); ефективні методики використання і збереження історико-культурних і природно-рекреаційних ресурсів в туристичній діяльності; організаційно-фінансові основи інформаційно-рекламної системи; методику ведення туристичної статистики - стандартизацію і сертифікацію

туристичних, готельних і курортних послуг і послуг підприємств живлення; механізм залучення інвестицій в розвиток інфраструктури туризму, реконструкцію і модернізацію туристичних об'єктів, що діють, здійснення нового будівництва; систему підготовки і підвищення кваліфікації туристичних кадрів і доцільно сприяти освітленню в засобах масової інформації країн туристичних можливостей партнера.

Розвинути співпрацю у сфері підготовки і підвищення кваліфікації туристичних кадрів, зокрема працівників державних туристичних органів, керівників туристичних підприємств, персоналу готельних господарств і студентів туристичних професій. Здійснення з цією метою обміну фахівцями туристичної галузі, а також проведення спільних учбових програм і курсів, програм стажування.

Вивчити можливість інвестування в туристичну галузь, зокрема в розвиток інфраструктури туризму в Україні, розробка з цією метою відповідних пропозицій, обмін технічною інформацією відносно здійснення інвестиційних проектів, розвиток малих і середніх підприємств, які працюють у сфері туризму, в т.ч. спільних.

Координувати співпрацю в рамках міжнародних туристичних організацій і асоціацій, в т.ч. Всесвітньої туристичної організації (ВТО).

Залучення крупних інвесторів – власників міжнародних туристичних структур надасть можливість «другого дихання» для економічного розвитку країн. На ряду з В'єтнамом, Україна має більше можливості в залученні крупних інвесторів. Варто замислитись над розробкою проектів в цьому напрямі.

Перелік посилань

1. Про внесення змін до Закону України «Про туризм»; Закон від 19.10.2010 № 2608-VI/ Верховна Рада України – Офіц. вид. – К. : Парлам. вид-во, 2010.
2. Заблоцька Р.О. Світовий ринок послуг / Раїса Олександрівна Заблоцька. – К.: Знання України, 2005. – 280 с.
3. Денисенко Л. В'єтнам и Украина: период «застоя» закончился/Лидия Денисенко. - Еженедельник 2000. - №11 (550) 18 - 24 марта 2011 г.
4. Соколовская Я. Красная пора: Украина идет на Восток, не забывая о Западе/Янина Соколовская. - Известия в Украине:[http:// izvestia.com.ua/ru/article/4050](http://izvestia.com.ua/ru/article/4050)[http:// ukrstat.gov.ua/](http://ukrstat.gov.ua/)
5. Дао Чи Ук. Вопрос о праве собственности в гражданском праве Вьетнама /Чи Ук Дао.- Государство и право, №5 – 1995. – 20-27 с.
6. Нгиа Хоанг Суан. Некоторые теории о собственности в период перехода к рыночной экономике /Хоанг Суан Нгиа. - Экономическое изучение, №8 - 1998. - 29-41с.
7. Ліманський А. Міжнародний туризм в епоху глобалізації / Ліманський А., Ружковський Я. - Журнал європейської економіки, №3. – 2005. - 295-306 с.
8. Грабовський Ю.А. Спортивний туризм / Грабовський Ю.А., Скалій О.В., Скалій Т.В. - К: Знання, 2008.

Трофименко И.В.

ст. преподаватель ФСП НТУУ «КПИ»

Харик М.И.

студентка ФСП НТУУ «КПИ»

ТУРИЗМ КАК ПЕРСПЕКТИВНЫЙ «ВЕКТОР» СОТРУДНИЧЕСТВА МЕЖДУ УКРАИНОЙ И ВЬЕТНАМОМ

В статье рассматривается один из возможных путей выхода Украины с экономического кризиса, предлагается привлечение инвестиций для развития туристической отрасли Украины и Вьетнама, в свете последних правительственных встреч на высшем уровне. Исследуется один из возможных путей выхода Украины из экономического кризиса, с помощью инвестиций для развития туристической промышленности Украины и Вьетнама, в свете последних правительственных встреч на высшем уровне. Развитие туристической деятельности для Украины является одним из возможных вариантов наполнения государственной казны и стабилизации гривны. В надлежащем количестве и качестве инфраструктуры, рычаги управления и контроля, туризм может принести постоянную финансовую прибыль в государственный бюджет. В статье предложено изучение возможности инвестирования в туристическую отрасль, в частности в развитии инфраструктуры туризма в Украине, предложены варианты решения поставленных задач, как, например, внесение инвесторов, обмена технической информацией, реализацию инвестиционных проектов, развитие малых и средних предприятий, которые работают в сфере туризма.

Ключевые слова: государственный бюджет, туризм, служебная поездка, организованный туризм, частная поездка, инвесторы, инвестиции.

Trofimenko I.

senior professor FCL NTUU «KPI»

Kharik M.

student FCL NTUU «KPI»

TOURISM AS PERSPECTIVE «VECTOR» OF COLLABORATION BETWEEN UKRAINE AND VIETNAM

The paper conducted analyzing one of possible ways of output of Ukraine is examined from an economic crisis, bringing in of investments is offered for development of tourist industry of Ukraine and Vietnam, in the light of the last governmental meetings high-level. Development of tourist activity for Ukraine is one of possible variants of filling of state treasury stabilizing of hryvnya. In the proper amount and quality of infrastructure, lever of management and control, tourism can bring in a permanent financial return to the state budget. In the article the study of possibility of investing is offered in tourist industry, in particular in development of infrastructure of tourism in Ukraine, the variants of decision are offered imputing of tasks, as, for example, bringing of investors, exchange

technical information, realization of investment projects, development of small and middle enterprises which work in the field of tourism.

Keywords: state budget, tourism, business trip, organized tourism, private travel, investors, investment.

Шевченко Т.Є.
доц., к.т..н. ФММ НТУУ «КПІ»
Мацульська О.О.
студентка ФММ НТУУ «КПІ»

АНАЛІЗ НАСЛІДКІВ ПРОЦЕСУ ВСТУПУ УКРАЇНИ ДО СОТ НА РОЗВИТОК МЕТАЛУРГІЙНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ

У статті висвітлено особливості і проблеми розвитку металургійної промисловості України за останні роки, місце металургії порівняно зі світовими виробниками, роль вступу держави до Світової організації торгівлі у розвитку металургії.

Ключові слова: металургійна промисловість, металопродукція, експорт, імпорт, СОТ.

Вступ. На сьогодні ключовим чинником динамічного соціально-економічного розвитку кожної країни незалежно від масштабів її економічного потенціалу є інтеграція національних економік в сучасні світові господарські процеси, в цілому, та в міжнародну торгівлю товарами та послугами.

Динамічний розвиток експорту означає, що товари та послуги національних виробників користуються попитом за кордоном, що створює стимули для розвитку відповідних галузей та підприємств. Разом з тим зростання імпорту також супроводжується цілою низкою позитивних ефектів, зокрема: розширюється асортимент продукції на внутрішньому ринку, зростає конкуренція між національними та іноземними компаніями, що в кінцевому результаті сприяє підвищенню якості продукції та більш повному задоволенню потреб споживачів. Імпорт обладнання є джерелом запровадження найсучасніших технологій виробництва, підвищення ефективності національної економіки та, відповідно, конкурентоспроможності країни на світовому ринку.

Україна – не виняток, оскільки саме високі темпи зростання експорту стали одним з вирішальних факторів відновлення економічного зростання, чому значною мірою сприяла ситуація на світових ринках металів.

Постановка задачі. Мета статті – дослідити зміни в металургійній галузі України після вступу до світової організації торгівлі.